

26

Ennek a számnak az ára 30 fillér.

Negyvennyolcadik évfolyam.

14. szám.

Debrecen, 1928 április 7.

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

SZERKESZTIK: DR. KUN BÉLA ÉS DR. RÉVÉSZ IMRE.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
DEBRECEN, KOLLÉGIUM.

Előfizetési ár félévre hét pengő.

Feltámadás.

— Thurneysen Eduárd —

Mi húsvétkor tavasz ébredéséről, virágálmokról, a megfagyott virány újraeledéséről s más effélékről szoktunk beszélni. Nem vesszük szó szerint a nagy húsvéti üzenetet: „Jézus győzött a halálon!”, hanem csak jelképnek vagy eszménynek tekintjük. Ebben az esetben azt mondja nekünk ez az üzenet: a világ dolga mégsem áll olyan egészen rosszul! Minden rosszra mégis csak valami jó következik, csak a kedvét nem kell elveszítenie az embernek. Reméljete tehát! Vagy, amikor sírok fölött állunk s feltámadásról van szó, akkor sem gondolunk valódi feltámadásra, hanem csak szellemi értelemben való továbbélésre valami ködszerűen elmosódó túlvilágban, vagy talán csak a hátramaradottak emlékezetében, esetleg az illető életének munkáiban.

Hát hiszen egy darabig próbálkozhatunk az efféle „feltámadással”. Egy darabig járhatja az efféle vtgasztalás: nem áll a dolog olyan rosszul, csak ne veszítsük el a kedvünket! Egy ideig mehet, hogy virágálmok és tavasz ébredése elfelejtessék velünk a zordon valóságot! Sőt még az is meglehet, hogy a sírok fölött is egészen takarosán kifizethetjük önmagunkat a szellemi feltámadás gondolatával. Ámde nevezetes jelenség, hogy a „feltámadás” szó mégis mintha túlságosan kemény volna ahhoz, hogy maradandóan el engedje magát rejteni mindezen ártatlan álruhák között. Mégis csak újra meg újra áttör az mindenféle virágálmokon és emberi vtgasztalásokon, amelyekkel mi betakargattuk, fölmered, reánk tekint és megkérdi tőlünk: Hát csakugyan azt hiszed te, hogy énnekem mindössze csak ennyi mondanivalóm van a számodra? Hát igazán azt hiszed te, hogy Jézus azért járt a földön, azért küzdött és szenvedett, azért feszítettet meg, s azért támadt föl harmadnapon, — symbolumául egy olyan igazságnak, amelyik nem is az. — hogy utóljára mégis minden jól végződjék?

És nevezetes, hogy a feltámadás szónak van egy szövetségese, ez pedig nem más, mint maga az élet. Az élet is fölmered, előtör és reánk támad: Csakugyan azt hiszed te, hogy ezen a könnyű és

kényelmes módon el lehet énvelem készülni? Hát még mindig nem értetted meg a saját dolgodat? Hát a te sorsod talányai, hát a te bűnöd s ellene folytatott hiábavaló harcaid, hát a meghalás, amelyhez napról-napra közelebb érkezel, még mindig oly kevésbé ejtenek téged gondolkozóba? Még mindig képes vagy azt hinni, hogy mindezen sötét dolgokon átláthatsz egy egészen erős, egészen igaz, végérvényes és döntően átütő győzelmi ige nélkül? Ez az erős, igaz győzelmi ige pedig ez: Feltámadás! Még mindig olyan sötét számodra ez az ige? Ó, ez az ige épen nem sötét, hanem az életed sötét, a világ sötét, mert az embereket még mindig fogva tartja valami. Csak épen elismerni nem akarjuk ezt semmi áron. Már pedig amíg ezt el nem ismerjük, a feltámadás igéje számunkra igen nehéz ige, valóságos botránykő éppen azért, mert annyira őszinte, mert mi szembe sem nézhetünk vele a nélkül, hogy el ne kellene ismerünk: Igen, az élet nehéz, igen, a világ sötét, igen, a meghalás nem gyerekjáték, igen, én még mindig nem vagyok rendben a bűneimmel. Semmiféle nevelés, semmiféle művészet, semmiféle fejlődés nem segít engem ezen keresztül. Énnekem olyan segítség kell, amely egészen gyökerestől segít. Így morzsolódik széjjel a mi biztonságérzetünk meredek fala, így érezzük magunkat arrakény szerítve, hogy legyünk alázasokká, ismerjük meg szegénységünket, tudjunk kérni. Így kényszerülünk mindinkább arra, hogy adjunk fel mindent és adjunk ki a kezünkől mindent, amivel eddig védekeztünk és amivel eddig elsáncoltuk magunkat az igazság ama beszéde ellen, amely oly hatalmasan szól hozzánk a húsvéti evangéliumból és az élet tényeiből.

A feltámadás nemcsak szó, eszme, program. A feltámadás tény. A feltámadás megtett. Az ellenállás megtörtött. Az ember élete már színhelyévé lön a diadalmas isteni irgalomnak. Jézus Krisztus feltámadott a halottak közül. Kérjük Istent, hogy minket is győzzön le Igéje által!

Ford. R. I.

A halhatatlanság nélkül ez az élet egy fantasztikus zürzavar; a föld egy mérhetetlen tömegsír; a mi születésünk e bölcsőben egy merénylet, melyért halálbüntetés jár. — Az élet csak az örökkévalóság és a halhatatlanság fényében érthető.

A betegek lelkigondozásáról.

Lelkészeink igehirdető munkája ellen van a legkevesebb panasz. Az „Íge egyháza” mindig igyekezett hű lenni az igehirdetésen át rá háramló nagy feladatok elvégzésében Mesteréhez és klasszikus korának hagyományaihoz. Mai theologiai irodalmunk túlnyomó része a gyakorlati igehirdetői munka eredményeinek közzététele. Ha sok is a kísérlet s kevés az örökkévalóság számára érdemes, mégis meg kell látnunk azt a nagy törekvést, mellyel a lelkeket táplálni óhajtja lekipásztoraink nagy serege. Az élő bizonyágtétellel is megvan elégedve a legtöbb egyház. Nincs annyi „aranyzajú” pap sehol a világon, mint nálunk. Büszkén néz és gondol szónokló, bizonyágot tevő papjára a legtöbb hívő, csak azt kezdi mindjobban és jobban rossz néven venni, hogy „nem törődik velünk a papunk”, „nem foglalkozik egyformán gazdaggal-szegénnyel”! — Lelkészi gyűléseken, sajtóban is sürgetőbben ott él a lelkekben a több pasztoráció gondolata. El is intézik igen könnyen sokan azzal: „Úgyis ismerem a gyülekezetemet, tárgyalok velük eleget”, vagy „olyan nagy a gyülekezetem, hogy több évet is igénybevenne látogatása s mégsem tudnám éppen a nagy szám miatt kellőleg átismerni azt és sokkal fontosabb dolgok is vannak ennél”.

Sokan félnek attól, hogy a gyülekezet tagjai félreértenék e látogatások jelentőségét. Mások különösnek tartanak most kezdeni, lelkipásztorok tartanak most kezdeni, huszadik stb. évében. Igaz, hogy új lelkésznek sokkal könnyebb e tekintetben a helyzete, mint többi társainak, de ez még nem ok arra, hogy csak új lelkész kezdje meg a pasztorációs munkát, a régié pedig leéljék életüket a hovatovább mind sürgetőbb, fontosabb munka nélkül.

A pasztoráció megkezdésének mindig új alkalmai: az iskolába járó növendékek szüleinek meglátogatása, konfirmációs növendékek felkeresése, egyesületi tagokhoz ellátogatás, fiatal házaspárok otthonának megtekintése, gyász esetek alkalmávali részvétkifejezés stb. Am ezeknél is indokoltabb a lelkészi látogatás megkezdése akkor, ha beteg van valamely családnál.

A látogatás e nemében is lesz új, szokatlan elem, de mégis ez az alkalom az, mikor a leginkább megértik az embert. E látogatás természetesen nem csupán a halálos betegségben levőnek szól, nem a hosszas betegség vége felé s ne pusztán a nagy útra előkészítés gondolatával. A lelkész nem teheti, hogy ne törődjék híveivel, hogy ne tudjon azok életében beálló nagy változásokról, hogy ne igyekezzék a tőle telhetőt megtenni azok sorsának jobbrafordításában. Áll ez a tétel a betegség eseteire is. Nem elég csak tudni arról, hogy valamelyik híve szerencsétlenül járt, kijött hozzá az orvos, hanem mihamarabb ott kell neki is lennie,

éppen az elsők között, hogy megtudja első forrásból, mi a baj.

Jól esik ez magának a betegnek, ki az őt körülvevő szeretet, érdeklődés, gondoskodás által kiragadtatik saját szomorú érzéseinek, elhagyatottságainak, leverő fájdalommainak keserves világából. A hétköznapok egyhangúságában, megszokottságai közepette az ember szinte nem is tudja kellőképpen számba venni, értékelni a másik segítségét, jóindulatát, szeretetét. A betegség az ember gyengeségének, erőtlenségének érzését felkeltve egyszersmind készsége tesz a mások velünk törődő gondoskodásának, szeretetének teljes átérésére s azt a felfedezést teteti velünk, hogy mi nem vagyunk a felfedezést elegendők, hanem egymás terhének hordozása, támogatása által élünk és vagyunk. Ám a betegség nemcsak ennyire tanít minket. Ebben az iskolában azt is meg kell tanulnunk, amiről annyiszor elfeledkezünk, amit legtöbbször számításán kívül hagyunk s ez az, hogy minden emberi részvét, együttérzés, ápolás, tudomány nem elegendő a mi számunkra, életünk elvesztett egészségének, egységének helyreállítására, hogy emeljük magasabbra lelkünket, el egészen a kegyelem s erő Uráig, Istenéig. A leverettetés, elhagyatottság, fájdalom, önmagunkkal elégedetlenség, minden emberi segítség elégtelensége a legkiválóbb lelkületet teremti a vallásos hatások befogadására. Ez alkalmat elmulasztani a lélek Istenhez térítésére, az önzetlen testvéri érzés megbizonyítására — igazán könnyelműség, sőt több is ennél!

A lekipásztor minden jó szava, biztatása aranyat ér ilyenkor. Még ha nem is emelné a lelket az Istenhez, csak pusztán megjelenésével mutatná pásztori gondoskodását, mint hozzá közel állóval, hívével szemben mutatná meg résztvevő, együttérző szívét, még akkor is nagy áldás volna a beteg számára az ő látogatása. Megérezné az a beteg, hogy ő nem pusztán adóalany és különböző statisztikában szereplő szám, hanem több ennél — egy nagy testvéri közösség tagja, akinek ügye többek ügye, felépülése mások óhaja, reménye, kiért a hívő közösség vezetője is aggódik, imádkozik. Azt pedig ki sem lehetne magyarázni, hogy a lelki vígasz, a léleknek Istennel való összekötése, milyen áldások forrásává lesz a beteg számára.

Mint a színméz olyan édes lesz a reményiséget, bizodalmat keltő beszéd. A félelem és rettegés világában áldott napsugár lesz az Idvezítő szeretetéről, gyógyításairól szóló társalgás. A mélységekben járó, nagy, átfogó, végső igazságokat oly könnyen átérezni tudó lélekben egy kis szeretettel, türelemmel, döntőleg vihetjük be az Istenhez tartozandóság tudatát, sőt rajta át egész érette aggódó és élő környezetébe is. Együtt imádkozni a beteggel az ima egyik legbensőbb, legmeghatóbb formája. Aki ezt nem próbálta, az nem is tudja,

milyen közel lehet a lélek a lélekhez, a lélek az Istenhez.

A beteggel való foglalkozás percei multával is gondoskodhatunk a vallásos táplálásról, erősítő hatásokról a vallásos iratokon keresztül. A „Hit és Szolgálat” mindjobban és jobban el látja a szükségletet s a régi kiadványok között is van egy egész sereg irat, mely a beteg ágy mellett is meg tudja tenni a maga szolgálatát. Mindenekfelett azonban ott van a biblia, melynek megfelelő részeire felhívjuk a beteg figyelmét s legközelebbi látogatás alkalmával el is beszélgethetünk éppen azon gondolatok alapján s így a látogatás sem lesz rendszertelen, keresztyén élményekben szegény s nem kell küzdeni a mondanivalóért. A vigasztaló erőforrások közül nem maradhat el a zoltár sem. Maguk a betegek is kérik azt, örömmel, nagy lelki haszonnal forgatják mindig, lévén a magyar kálvinista nép igen zoltáros, énekes.

A beteggondozás ez ága nem áll meg a betegnél, nem korlátozódhatik csak reá. Az iratokat, zoltárt, bibliát a családnak hol egyik, hol másik tagja olvassa fel, együtt énekelnek a családtagok s nem állhatják meg, hogy ne szóljanak, mikor felhangolódott a szív, meg teljesedett a lélek. Így vonja a maga közösségébe az Íge a lelkeket s lesz a beteg gondozásából az egész család lelki gondozása. Ahol egyszer a lelkész együtt énekelt az ő beteg hívével s annak családjával; ahol Ígét magyarázott, imádkozott a betegágy mellett; ahol egyszer úrvacsorát osztott az egész jelenlevő hívek kicsiny seregének: ott a házi istentisztelet másköri megtartása nem lesz különös dolog, nem esik a „kegyeskedés” látszata alá s a további lelkigondozás számára kész a jó föld.

De nemcsak a háznál lehet a beteg, hanem kórházban is. Az itt történő lelki gondozásról a jövő számban szeretnék egy pár szót szólni.

Dr. I. E.

(Folytatjuk.)

Egyház

A debreceni egyházmegye közgyűlése.

A debreceni egyházmegye F. Varga Lajos esperes és Kulin Imre egyházmegyei gondnok tlnöklete alatt Debrecenben, március 29-én tartotta meg tavaszi közgyűlését. Az 57 pontból álló gazdag tárgysorozatot áhítatos imádsággal és figyelmet lebilincselő, magasszárnyalású beszéddel nyitotta meg. Esperts, amelynek során kegyeletos szavakkal emlékezett meg Sass Béla, dr. Kőrösi Kálmán, dr. Szegedy Kálmán, Zitás István és Kalmár Ignác haláláról és elismeréssel adózott a hosszú és áldásokban gazdag lelkipásztori és vallásitanítólelkészi pályafutás után nyugalombavonuló Makay Lajos volt debreceni vallásitanító lelkésznek. Az esperes időszaki jelentése, amelyben 24 ügyben tett intézkedéséről ad számot, elismeréssel és

jóváhagyással vétetett tudomásul. Fekete Gusztáv derecskei vallásitanító lelkésznek szentpéterszegi lelkészé történt megválasztását közgyűlés örömmel megerősítette. A debreceni egyház is több fontos ügyben tett felterjesztést, bemutatván a vallásitanítás szervezeti, az egyházi tisztviselők és alkalmazottak nyugdíjintézeti s a parochiális körök szervezeti szabályzatát, amelyek jóváhagyást nyertek. Haty Kálmán egyházmegyei mérnök felebbezésének elutasításával jóváhagyta közgyűlés a debreceni egyház ama határozatát, amellyel a Nagy Károly műegyetemi tanár által tervezett, egymillió pengős felsőbbleányiskolai építkezés ellenőrző munkálatainak végzésével Aczél Géza műszaki főtanácsost bizta meg. Kerületi képviselőkül lelkészi részről Miskolczi László, Veress Bálint és Uray Sándor, világi részről dr. Kesserű Lajos, dr. Miskolczi Pál és dr. Szücs Géza küldettek ki. Jóváhagyta közgyűlés a berettyóújfalui egyház 12,000 dolláros iskolaépítési kölcsön és telekvásárlási, úgyszintén a hencidai egyház telekvásárlási ügyét. A sárrétudvari presbyterium ama határozatát, amellyel a tanítók napidíjának kifizetését megtagadta, közgyűlés megsemmisítette.

Több kisebb jelentőségű ügy letárgyalása után közgyűlés véget ért.

Dr. H. Gy.

A debreceni egyházmegye 1928 márc. 29-iki közgyűlését megnyitó beszéd.

Nagytisztelétű és Méltóságos Egyházmegyei Közgyűlés!

Csak nem szűnik meg felhőzni életünk ege! A veszteségek szülte bánat felhője árnyékolja ismét a szívünket... Nem volt, nem élt egyházmegyénk közvetlen kötelékében, de ott volt, ott élt szíveinkben, ott prelegált a *Tisza István* tudományegyetem egyik katedráján, mint a sémi nyelvek tudós professzora — ott tanácskozott egyházkerületünk zöld asztalánál, mint megfontolt szólású bíró —, ott volt nagyjaink között Egyetemes Konventünkön, nemkülönben Zsinatunkon, mint odaadó, pontos, hű, szabatos tollú jegyző — *Sass Béla*. Váratlanul jött elköltözése, de ő bizonyára el volt reá készülve. Hazament. Pihen a legjobb Atya kebelén. S mi nyugodjunk meg a jó *Isten* bölcsességének ilyenképpen intézkedésében.

Szintoly váratlanul, hirtelen dőlt ki az itteni élők sorából a szentpéterszegi egyház ifjú lelkésze *Zitás István*. Szép törekvésű, nemes buzgalmú lelkészt veszítettünk benne, ki nek jövője elé minden ismerői tisztos reménykedéssel tekintettek. Mindez oda. Bűbánatos, ifjú özvegyével elgondolkozhatunk az emberi élet-öröm hirtelen való elmúlásáról.

Végálmra szenderült debreceni egyházunk egyik huzamosan tisztos törekvéssel szolgált pár év óta nyugalmazott tanítója, *Kalmár Ignác* is. A méltán megérdemelt nyugalmat nem sokáig élvezhette itt, élvezze örök békes-

ségben amott, az életadó Mesterünk által számára is készített helyen.

Itt hagyta a lét küzdelmeit a mi egykoron kedvelt világi jegyzőnk s nagyértékű tanácsbíránk, *dr. Kőrösi Kálmán* is. Megroncsolt tetemei már nem szenvednek, vívódó lelke már nem küzd itt. Pihen mind a kettő.

De nemesak egyházmegyénk kebeléből szóltgatta el az élet és halál ura egyes atyánkfiait, a békésbánsági testvéregyházmegye is elvesztette egyházi közéletünkben évtizedeken át nagy buzgalommal forgolódo gondnokát, *dr. Szegei Kálmánt*. A testvéregyházmegye vesztesége minékünk is veszteség, mert szentegyházunknak egyik nemes harcosa dőlt benne pihentető álmra. Mint az előbb említettekét, úgy az ő emlékét is kegyeletesen örökítsük meg és sírbadőlésük feletti részvétünkről értesítsük a gyászborult szeretteiket s a békésbánsági testvéregyházmegye közönségét.

Nem végső pihenésre, de nyugalomra kényeszerült *Makay Lajos* debreceni vallásitanító lelkész atyánkfia. Az ő példája is megmutatja, hogy az Úr az Ő választottainak sem adott változhatlan erősséget. Nemes, szép pályafutása közben megroskadt fizikuma az élet rája nehezdedő súlya alatt. Búcsúzóul küldjük utána elismerésünk koszorúját s azt a jó kívánságunkat, hogy: nyugalomba vonulásával adja meg neki *Isten* azt, amire jó szíve, nemes lelke vágyakozik!

Nagytiszteletű és Méltóságos Egyházmegyei Közgyűlés!

Bizony, a múlandóság szele itt suhog körülöttünk szüntelen s emberi nemzetünk most kisebb, majd nagyobb törzseit, ágait, gallyait dönti, törli, szakítja le. Talán nincs perce a siető idő órájának, amelyben az anyaföld síri ágát ne készítgetnék egyik-másik végálmra szenderültnek. S hány meg hány vérző seb s nem egyszer micsoda sötéten ásító üresség marad itt az elköltözöttek után!... Am az universitás hominum, az emberiség egyeteme megy tovább a maga útján, az elébe tüzött nagy cél felé, a rája bizott hivatás betöltésére. S ez a cél? ez a hivatás?... Mi lenne más, mint az Örökkévaló hatalmának, bölcsességének és jóságának a magasztalása s dicsőítése?!

Ez a cél, mintha nem lenne szolgálva, úgy tűnik föl nem egyszer, ha az individuális életfolyamatokat külön-külön vesszük megfigyelés alá. Sőt inkább! Vannak individuális egyedek, rétegek s közületek, amiknek életfolyamata totó cél ellenkező irányt mutat az imént említett szemben. Nem hiába, hogy a dualizmus bölcsőjében ringatóztak már első szüleink, a paradicsomi boldog állapot elvesztése óta szakadatlan harcban állanak a kétféleséget kitermelő s bifurkáló erők. Ezt lehet megállapítani már a „gyilkos Kain botja zuhanásánál”, az évszázadok s ezredek méhiben végbement

szomorú drámák és tragédiák s a közelebről leviharzott s minden isteni célt és szent akaratot kigúnyolni, megsemmisíteni látszó világégés apokalyptikuszerű folyamatán.

De van ám nemcsak az alvilágnak hatalmasa és légiója. A felső világnak is van. S ha az alvilág hősei — lucus a non lucendo — a testiség oltárán annak a szenvedélynek áldoznak, amelynek kielégítése végett templomokat igyekeznek fölperzselni s az ezekben ápolt szent ideálokat porhamuvá égetni, csak a herostratesi dicsőség szurtos borostyánát szaporítják, de azt a céljukat, hogy a vétkes szenvedélyek lakmáros végdiadalát kivivják, elérni nem fogják soha-soha!... Mert ők nem az Alfa és Omega, nem a kezdet és végét. Ők csak időleges, efemer férgek a lét és örökkévalóság nagy spátiumában, végtelen térköziségében. Az egyedüli Alfa és Omega, az élő *Isten* megtestesülése: a *Krisztus Jézus*. Az Ő tőle divergáló erők viaskodhatnak s átani fegyvereikkel, sebeket szülő mérges fogaikkal. — Fegyvereik éle végre is eltompul, mérges fogaik kitérődeznak azon a gránit sziklán, amelyre mindörökre fénylő betűkkel véste föl a föltétlen meghódolást igénylő és honoráló Magaságos: „Ézt akarom, így lesz.”

„Miért dühösködnek hát a pogányok és gondolnak hiábavalóságot a népek?... Mért kerekednek hát föl a föld királyai és a fejedelmek mért tanácskoznak az Úr ellen és az Ő fölkejtje ellen, ezt mondván: Szaggassuk el az ő bilincseiket és dobjuk le magunkról köteleiket!?... Az egekben lakozó neveti, az Úr megcsúfolja őket.” (2. Zsolt.)

Ne ejtsenek hát egy pillanatra sem kétségbe a világ esztelen fiai és leányai azzal a törekvésekkel, hogy minden mennyeit a megsemmisülés pokoli sírjába temetnek. Az a sír hamarabb benyeli őket, mintsem megállithatnák diadalmas útjában az isteni szent akaratot: „Nékem hódoljon a föld minden nemzetisége!”... Minden emberi hiú dicsőségre az egyiptomi gulák s pyramisok sorsa vár. Az idő homokfúvása úgy betemeti őket, hogy helyük sem ismerszik meg többé.

Minket, e földi arasznyi létünk alatt, ékesítsen folyvást az a fölemelő tudat, hogy: „*Isten* mellett munkálkodó szolgák vagyunk!” Az Ő akaratának érvényesüléséhez adjuk oda minden porcikánk minden erejét. Minden vonatkozásban: Soli Deo Gloria!... Aztán hadd zúgjon, viharozzon az élet árja körülöttünk. Csak a világ s a test meg ne szédítsen! Lelkünk mindenkoron bizalommal nézzen a jövőendő elé. Jó kézben az. Az örök végzésnek s akaratnak teljesülnie kell. Eljön az idő, amikor minden Ő ellenségei a *Krisztus* lábai alá vettnek zsámolyul. Amikor teljes lesz az egész föld az Ő dicsőségével. Micsoda édes, micsoda fölemelő tudat, hogy mi e célnak vagyunk munkás harcosai!...

Sursum corda! Föl a szívekkel!... Járhat

körülöttünk az enyészet fuvallata, az csak porsátorunkat döntheti le, de lelkünk beolvad abba a regionalis seregbe, amelynek ajakán az Istent dicsőítő, örök hymnusz zeng.

És most, elnöktársam Óméltósága nevében is, atyafiságos meleg érzéssel köszöntve mindnyájukat, közgyűlésünket megnyitom.

F. Varga Lajos,
esperes.

Halottaink

SZÉLL KÁLMÁN.

Megint hatalmas szálfánk dőlt ki. Erős, egyes és áldást osztó.

Széll Kálmán, a nagyszalontai egyházközségnek 53 esztendőn át volt nagytekintélyű lelkipásztora, a nagyszalontai egyházmegyének két évtizedet meghaladó időn át esperese, majd egyházkerületi tanácsbíró, az egyetemes konventnek egy negyedszázadon át rendes tagja, az 1891-ben és 1904-ben megnyitott országos zsinatnak tagja, aki hosszú és eredményekben szokatlanul gazdag egyházi közéleti munkásság után, másfél évtizeddel ezelőtt nyugalomba vonult s azóta böles aggastyán módjára eszondes, de minden iránt érdeklődő szemlélője volt a szomorúra fordult magyar életnek. kilencvenedik életévének betöltése előtt néhány héttel, április elsején reggel, rövid szenvedés után Debrecenben meghalt.

Temetése április harmadikán délután volt a Hunyadi-utcán levő házából, hol Baltazár Dezső püspök mondott szép imádságot, halát adva az elhunyt adásáért és életének a legvégső határig megtartásáért az Egek Urának; míg a Kossuth-utcai temetőben dr. Révész Imre egyházkerületi főjegyző búcsúzott el a nagy halottól.

Széll Kálmánnak a nagysága nem abból állott, hogy előkelő helyet foglalt el az egyházi közéletben, sőt nem is abban, hogy minden magára vállalt munkát példás hozzáértéssel és köteleesség-teljesítéssel végzett, mikor pedig erőit gyöngülni érezte, úgy vélte, hogy a maga megszabta szigorú mértékkel már nem tud megfelelni a reá váró feladatoknak, bölesen félrevonult. Pedig mindezekért is példaadóképpen lehet emlegetni. Az ő nagysága sokkal több volt ennél: lelki tisztaság és emelkedettség. Sohasem mondott olyat, aminek tökéletes igazságáról nem lett volna meggyőződve és sohasem tett olyat, aminek igazságos voltában kételkednie kellett volna. Erélyes és határozott, de mérhetetlenül finom gondolkodású ember volt, aki a maga személyének az előtérbe állítását soha meg nem engedte volna magának s aki óvatosan ügyelt arra, hogy bárkinek, akár magánosnak, akár a köznek, valamiképpen terhére ne legyen.

1838 május 18-án született, mint a bárándi egyház nevezetes és szintén igen magas kort ért lelkipásztorának, Széll Györgynek fia. Debrecenben

végezte tanulmányait, hol mint kis diák a nagy templomi detronizáló jelenetnek szemtanúja volt Igen korán, 1857-ben befejezte theologiai tanulmányait s egy évet a genfi egyetemen töltve, már 1860-ban a fényes nagyszalontai egyház egyik lelkipásztora lett. Mint ifjúember lett veje Arany Jánosnak és a To di Szerelmében oly meghatóan megénekelt Piroska (Piroska, ez a név, hejh nekem ez a név) az ő leánya volt. Arany Juliska korai halála után (Itt, itt a halál van, vigyék a halálból) újból nősült, feleségül vevén a Debrecen város életében nevezetes szerepet betöltő Poroszlai család tagját, Poroszlai Idát, akivel egy félszázadot meghaladó időn át élt példás, szép családi életet. 1883-tól volt a nagyszalontai egyházmegye esperese, 1886-tól a konvent tagja. 1907-ben esperesi tisztéről lemondott s ekkor egyházkerületi tanácsbíróvá választották. 1913-ban, lemondott lelkészi állásáról is és mint nyugdíjas Debrecenbe költözött. Az utolsó ideig megőrizte teljes szellemi frisseséget. Minden egyházi- és közügyet figyelemmel és okos kritikával kísért. De mint szerény és visszahúzódo természetű ember, csak legbizalmasabb emberei előtt mondta el a napi kérdésekről mindig világos és tiszta ítéletét. Ezek pedig hova kevesebben voltak, hiszen azok közül, akik vele együtt munkálkodtak, a legtöbben elmentek már a minden elők útján.

Benső bizalmasa volt Tisza Kálmánnak, aki elnöktársa volt a nagyszalontai egyházmegyében s akit a család kivánsága szerint ő temetett el. Tisza Istvánnak a temetésre felkérő levelét kegyeletesen megőrizte. De ezenkívül is több levelet őrzött úgy Tisza Kálmántól, mint Tisza Istvántól, aki az egyházmegyei gondnoki tisztben apját követően, szintén több éven át egyetértő és őszintén tisztelő elnöktársa volt.

Gróf Degenfeld József egyházkerületi főgondnok is különösen nagyrabecsülte Széll Kálmánt, aki pedig nem egyszer állt szemben vele fontos egyházkerületi kérdésekben. A gróf ugyanis, aki pedig a maga véleményéhez szívesen ragaszkodott, a Széll Kálmánban tapasztalt puritánságot, józan ítélőképességet, őszinteséget és abszolút szótartást nagyon nagyra értékelve, nála az ellenvéleményt is mindig tiszteletben tartotta.

A boldogultnak nem maradt túlélő gyermeke. Széll Piroska, mint fiatal leány, több mint negyven évvel ezelőtt meghalt. Így bánatos özvegyen kívül testvéröccse, Széll György nagybányai egyházmegyei esperes és ennek szép családja, köztük veje, Percz István komádi lelkész gyászolja.

Egy elmúlt korszaknak kiemelkedő egyénisége távozott el közülünk az ő halálával. Adná az Ég, hogy hozzá hasonlókat teremjen ezentúl is a magyar talaj.

Zámory Sándor segédlelkész 28 éves korában, március 29-én Nagylétán elhunyt. A theologia elvégzése után kollégiumi szénior, 1921 október 1—1926 február 1-ig dr. Baltazár Dezső püspök segédlelkésze volt. — Debrecenből 1926-ban Hajdúnánásra rendeltetett segédlelkésznek, ahonnan ismét dr. Baltazár Dezső püspök oldala mellé tért

vissza. A szép külsővel megáldott, nagyon jó lelkű Zámboéry Sándor, amikor visszatért Debrecenbe, valamit hozott magával, ami nyugtalanította az ismerősöket. Ő maga nem hitte, hogy beteg, mindig mosolygós tekintete nem sejtette senkivel sem közeli halálát. Az ősszel azonban mindig rosszabbul lett, úgy, hogy be kellett szállítani az Augusztaszsanatóriumba. — Várta a tavaszt s a tavasz első fuvallata elhervasztotta, mint a virágot. Temetése nagy részvét mellett ment végbe Nagylétán. A debreceni lelkésztestületet Siposs Imre központi lelkész s három segédlelkész képviselte. A halottas háznál Radó József nagylétai lelkész mondott imát, amely után palástos lelkészek vitték a gyászkocsihoz a koporsót és kísérték ki a temetőbe. Temetésén a többi felekezetek lelkészei is kivétel nélkül megjelentek s az ifjú, kiváló segédlelkészt edesanyja, testvérei, nagybátyja, rokonai s jóbarátai mellett három felekezet harangja siratta el.

Özv. báró Podmaniczky Gézáné, gróf Degenfeld Berta, gróf Degenfeld Imréné, egyházkerületünk egykori főgondnokának leánya, Tisza Kálmánné testvére 86 éves korában, március 27-én reggel meghalt s ugyanazon hónap 29-én Kiskontalon tartott gyászszertartás után a krakópusztai családi sírboltban temették el. A kegyes életű és sokaktól áldott nagy matrónában gróf Degenfeld Pál, a közpészabolcsi egyházmegye gondnoka, nagynénjét gyászolja.

Özv. Halászi Fejes Istvánné, b. e. Fejes István tiszáninneni püspök özvegye március hó 27-én, 87 éves korában Sátoraljaújhelyen jobbletre szenderült.

Aldott legyen emlékezetük!

Különfélék

Boldog és idvességes husvétli ünnepeket kívánunk olvasóinknak!

A Kossuth uccai templom negyven éves jubileumát virágvasárnapján ünnepelte meg a debreceni református egyház. Az ünnepség délután 10 órakor hálaadó Istentisztelettel kezdődött. Baja Mihály kossuth uccai lelkész szép imádsága után dr. Baltazár Dezső püspök tartott mely gondolatokban gazdag egyházi beszédet. Az ünnepség másik része d. u. 5 órakor ment végbe. Uray Sándor, a templom egyik volt lelkésze tartott bibliamagyarazatot. Csösz Lászlóné éneke után dr. Zoltay Lajos muzeumi igazgató olvasta fel a templomépítésének történetét kegyelettel emlékezve meg az alapítókról, adományozókról. Versényi György hegedűszólója után: Mihálovits Szücs Margit szavalt. Szele György, volt kossuth uccai lelkész magas szárnyalású imádságával ért véget a lélekemelő emlék-ünnepség. A vallásos ünnepség végén a hívek önkéntes adakozásából a templom belső kifestésére 120 pengő gyűlt össze.

A debreceni református vallásoktató lelkészek szépen sikerült ünnepélyt rendeztek március 31-én délután 5 órakor a református főgimnázium tornaesernőjében. A kollégiumi Kántus énekszám

után Uray Sándor református lelkész mondott gondolatokban gazdag megnyitó beszédet. Búza Gábor zenetanár hegedűszólót adott elő, Hegedűs Kálmán s. lelkész és Buchwald Béla szavalt. T. Timár Ila énekszólóval működött közre. A szépen sikerült ünnepélyt a kollégiumi Kántus éneke zárta be.

A Kálvinisták Templomegyesületének vallásos szakcsoportja március 30-án délután 6 órakor a Kollégium dísztermében összejövetelt rendezett, amelyen előadást tartott Törös Károly református tanító „Örvendő keresztényesség” címmel. Szavalt Kovács Kálmán tanító.

Az Ispotály templomban vallásos ünnepség volt virágvasárnap d. u. 5 órakor. Bibliát olvasott és imádkozott Felker János lelkész. Énekelt Kustár Dánielné. Prédikált Molnár Ferenc lelkész. Szavalt ifj. Benyhe Imre. Énekelt Debreceni Kata tanítónő, Szele Miklós leánygimnáziumi vallásos tanár orgonakísérete mellett. Utóimát mondott Nagy Sándor s. lelkész. A vallásos délutánok sora április 6-án Nagypénteken ért véget, amikor dr. Baltazár Dezső püspök prédikált.

A 231. sz. Méliusz cserkészcsapat Turul őrsének házi ünnepsége volt április 1-én a Mansz Otthonban. Előadást tartott dr. Dancsházy Sándor „Igaz és hamis örömök” címmel.

A hajdúnánási Levente Egyesület március 18-án szépen sikerült ünnepélyt rendezett. Előadták ez alkalommal Rákosi Viktor „Elnémult harangok” című darabját.

„A Révész Bálint” cserkészcsapat április 1-én délután 1/26 órai kezdettel az egyház tanácstermében szülői értekezletet tartott.

A csallóközarányosi református egyház március 25-én Földes Lajos bátorkeszi lelkészt választotta meg pásztorául. Isten áldása legyen a pásztoron és a gyülekezeten egyaránt.

A Békésbányai Református Egyházmegye ezidei tavaszi közgyűlését Szegeden tartotta. Március 28-án délután bizottsági ülések voltak. Dr. Pallmann Péter elnöklésével a tanügyi bizottság tárgyalta, majd Harsányi Pál esperes vezetése mellett a lelkésztestület beszélt meg a közeljövőben aktuális kérdéseket: a betöltendő egyházmegyei tisztségeket, a református napilap és a júniusban megtartandó református naggyűlés kérdéseit. Másnap 29-én Istentisztelettel vette kezdetét a tulajdonképeni közgyűlés, amely a kora délutáni órákig tartott. Többek között letárgyalták az Ujszeged központtal létesítendő missziói egyházközség kérdését is és mindenben jóváhagyták a szegedi egyház előterjesztését. Délután a bíróság ülésezett és különböző közigazgatási és fegyelmi ügyekben ítelt.

A Szegedi Bethlen Gábor Kör Békéscsabán. A szegedi református egyetemi hallgatók március 18-án vasárnap délután igen jól sikerült műsoros est-et rendeztek a Kör diák-szociális céljai javára Békéscsabán.

Az apaggi ref. egyház megújodása. Az apaggi egyházban élénk tevékenység, ébredés és szép építőmunka folyik, mióta Birtha József lelkész elfoglalta lelkészi állását. A tél folyamán kultúresték, vallásos összejövetel, ifjúsági és gyermek-

istentiszteletek tartattak hétről-hétre. A népművelő és hitelesítő előadások nyomában megindult az egyházépítő munka a fizikai élet terén is. Novemberben megújította a gyülekezet, mintegy 20 millió költséggel a lelkészlakot; elhatározta a gyülekezet, hogy a templomtornyát átfesteti, templomát renováltatja, vasharanglábakat és koronákat készített, paróchialis épületek kerítéseit kijavíttatja, melléképületeket renováltatja. Mindezen költségek fedezésére 50%-os egyházi pótdót vet ki, három éven át. Behozta lelkész azt a szép szokást, hogy virágvasárnapján a gyülekezet leányai virágokkal ékesítik a templomot. Majd egy templomi istentisztelet alkalmából, egyszeri felhívásra, oly szépen adakozott a gyülekezet, hogy ebből nagypénteki gyászterítéket szereztek be. Mindezek a legnagyobb egyetértéssel, békeességben folytak le. lelkész és gyülekezet egymást megértvén és támogatván a jók eszelekvésében.

Gondnok beiktatás. A felsőszabolcsi egyházmegye március hó 28-án iktatta be fényes ünnepség keretében, nagy lelkesedéssel Mikecz István szabolcsmegyei alispánt az egyházmegyei gondnoki székbe. Legyen működése áldásos!

Az elekcio március hó 30-án délután 2 órakor ment végbe, nagyszámú ifjúság jelenlétében. Solymosi József szénior üdvözlése után a jelenlevők elénekelték: „Nincs már szívem felelmére...” éneket, majd Solymosi József szomorúan adta tudtára az eligálónak, hogy bár valamennyivel több egyház kér legatust ez ünnepre, de tanítóképzősöknek már csak egy-két legáció ha juthat, mert ismét nagyon sok a legatust nem kérő egyházak száma. Aztán Dezső László theológus, krónikás olvasta fel tetszéssel fogadott krónikáját. A gyűlés „Óh Tihanyrak riadó leánya” eléneklésével ért véget. Az elekcio vasárnap reggel fél 8 órakor konfirmáció követte.

Lelkészwálasztás. A viski református egyház Tusa Menyhért szőlősgyulai lelkészt hívta meg lelképásztornának.

Sárrétudvari gyülekezetben harminc gyermek részesült segély-tankönyvekben. A Nőegylet 200 pengős alapítványt tett a szegények számára és gyász, úrasztali és szószéki takarót szerzett be. A Nőegylet és Ifjúsági Egylet fennállásuk öt éves évfordulóját megünnepelték. A Leányegylet szép siker-

rel működik. Az egyházi férfi énekkar zászlót szerzett be. Férfi, leány és gyermek énekkarok vesznek részt az istentiszteleteken. Vasárnap iskolában 300 gyermek tanul.

A soproni református egyház kérelmet intézett Debrecen városhoz, amelytől templomépítésre segítséget kért. A városi Tanács 200 pengőt szavazott meg erre a célra.

A dunántúli református egyházkerület intéző bizottsága elhatározta, hogy Tisza Istvánnak Budapestben felállítandó szobrára három éven át ezer-ezer pengőt, Darányi Ignác szobrára évi 500 pengőt ajánl fel.

A konyári lelkészi kör március 27-én Esztárbán tartotta tavaszi gyűlését. Gyülekezeti istentisztelet után áhítat volt a lelkész lakásán, ahol a megjelentek beszámoltak munkájuk eredményeiről, sikereiről és mulasztásaikról. Utána a konfirmáció, a napisajtó, a költségvetés, a biblia eredeti nyelveinek tanulmányozásáról szóló kérdésekkel foglalkoztak. A gyűlés igen bensőséges volt; jóval felülmúlta a sablonos gyűlések nivóját. Igen nagy áldással távoztak el a megjelentek. Isten sokasítsa meg az Ő vetésének eredményeit.

A hermánszegi reform. egyházban az elmúlt tél folyamán Sárközy István református lelkész vezetésével és a református kántortanító segítségével, valamint az ifjúság erős kitartásával minden vasárnap este, felváltva, vallásos és ismeretterjesztő előadások tartattak az iskolában. Az előadások a kicsiny, négyszázötven lelkes egyházközségben felette látogatottak voltak, úgy, hogy 150—200 lélekig jelentek meg minden előadáson.

A budapesti Keresztyén Leányegylet apr. 30-án és május 1-én a fásori református egyház tanácstermében leánykonferenciát rendez.

A mórági református gyülekezet Szakács Imre lelkész buzdítására elhatározta, hogy a nehéz idők dacára is újjáépítteti kb. 60,000 pengő költséggel régi, több mint száz éves templomát, amely már rég szűknek is bizonyult. Március 18-án volt a régi templomban az utolsó megható istentisztelet, amelyen a gyülekezet elbúcsúzott az öreg templomtól. Az istentiszteleten a gyülekezetnek több mint tíz éven át volt lelkésze, B. Pap István theológiai tanár, hirdette az igét.

Belvárosi Takarékpénztár R.-T.

DEBRECENI FIÓKJA

Piac-utca 53. (Hungária-épület)

Főintézet: Budapest, Apponyi-tér 5.

Telefon:
9-52, 8-40.

Foglalkozik a banküzlet minden ágával.
Betéteket a legelőnyösebb feltételek
mellett kamatoztat. Hosszulejratu köl-
csönt folyósít házakra és földbirtokokra.

Telefon:
9-52, 8-40.

A tiszaföldvári református egyház 150 éves templomát átépítetteti s teljes renoválás alá veszi. Ezen nagy feladatot 150%-os vagyondó kivetésével oldja meg s így jön össze az átépítéshez szükséges 80,000 pengő. Nehéz a teher, melyet a gyülekezet vállal, de Isten dicsőségét hirdeti az az egyetértés s lelkes határozathozatal, mely a presbyteriumot s egyházközségi képviselőket a teherhordozás vállalására készítette. Nem akarnak elmaradni a fiak az ösök áldozatkészsége s tehervállalása mellett.

A Protestáns hitelakció eddigi sikerei. Mult számunkban adtunk hírt arról, hogy evangélikumi egyházaink hiteligényeinek kielégítésére a református és evangélikus egyház több vezetőférfiának közreműködésével komoly és megalapozott mozgalom indult meg s hogy ennek a fontos kérdésnek megoldására megnyílt Budapesten (Ferenciek-tere 3. sz. I. em. I. alatt) a Protestáns Központi Hiteliroda. Alig egy hete mentek szét az igényléstbejelentő felhívások és a hozzánk beküldött adatok máris olyan sikerekről számolnak be, amelyek örömmel töltenek el és amelyek alapján ennek az égető kérdésnek rövid időn belül biztosan remélhetjük a teljesen kielégítő megoldását. Az 1501 protestáns egyházhoz kiküldött igényfelhívásra néhány rövid nap alatt többszáz érdeklődés érkezett. A tényleges kölcsönigénylések összege máris 5.742.160 pengőt tesz ki. Ez a hatalmas összeg csak 101 egyház igénylése. A hitel-igénylési iverk ugyanis csak ennyi egyháztól érkeztek be ezalatt a pár nap alatt. Mindössze 37 egyház jelentette be, hogy ezidőszent kölcsonnt nem igényel. Az eddigi igénylések fedezet szempontjából kivétel nélkül elsőrendűek. A Protestáns Hiteliroda ezúton is kéri nemcsak a többszáz érdeklődőt, hanem valamennyi egyházat, hogy igényléseiket a húsvétutáni hét vege g feltétlenül küldjék be.

Száz fiatalember vett részt a dunaszentbenedeki református ifjúsági konferencián a helybeli uszói és foktői gyülekezetekből. Az ifjakon kívül az egész gyülekezet is kitartott, az első perctől az utolsóig, zsúfolásig megtöltve a templomot. Sok lélekben mélyen bevésődött a református ifjúsági munka hódító jelszava; „Teremtsük újjá a református egyházat az ifjúságon keresztül!”

Amsterdami egyetemi tanár Budapesten. Dr. Hepp Viktor az amsterdami református szabadegyetem kiváló tanára. Körutat tesz Magyarországon a magyar kálvinizmus intézményeink és embereink megismerése céljából. Április 15-én este 6 (hat) órakor a Soli Deo Glória Szövetség rendezésében lesz nagyszabású estély, melyen elnök ölni fog dr. Kováts J. István theológiai igazgató, a szövetség védnöke. Előadást melynek címe: „A kálvinizmus világhívatása” dr. Sebestyén Jenő fogja tolmácsolni.

Rákospalotán március 29-től 31-ig a Református Keresztény Ifjúsági Egyesület a helybeli és

környéki ifjúsági egyesületek bevonásával konferenciát rendezett, melyen a következő előadások hangzottak el: „Ami mindenkit érdekel” — „A legnehezebb küzdelem az ifjú életében” — „Hogy állunk” — „Ideális egyház-ideális ifjúság” — Előadók voltak dr. Tóth Miklós kuriai bíró, dr. Csia Sándor főorvos, Karácsony Sándor tanár, Dobos Károly és Töltéssy Zoltán országos titkárok. A konferencián szerepelt rákosszentmihályi, bethesdai és rákospalotai énekkar is.

**A szerkesztésért és kiadásért felelős a laptulajdonos:
Dr. KUN BÉLA.**

Postatakarékpénztári csekkszám 143,916.

DEBRECENI KÖLCSONNOS-SEGÉLYZŐ-EGYLET
MINT SZÖVETKEZET
KOSSUTH-U. 8.

Heti betétek,
iskola betétek,
Takarék- és folyószámla betétek
előnyösen kamatoztatnak

Általános Forgalmi Bank
Részvénytársaság
Debrecen, Ferenc József-ut 32.

**Érdekközösségben
a Magyar Általános
Hitelbankkal.**

Alap- és tartaléktőke 2.390.000 Pengő.

Bank- és váltóüzlet.
Árúosztály.
Financirozások.

KUN JÓZSEF késműves és műköszörús Debrecen, Széchenyi-utca 1. sz.

Néhány nap múlva megjelenik közkívánatra:
dr. Ravasz László ref. püspök előszavával, **Böszörményi Jenő** szentesi ref. lelkész, jónövű írónak egy nyolc íves elbeszélés kötete

„Verőfényes úton”

cummel, a Soli Deo Gloria Ref. diákszövetség kiadásában. A könyv teljes jövedelmét a szerző a Soli Deo Gloria balatonszárszói diakódulója javára adta át. — Aki megakarja ismerni magyar fajtát, annak érdekes és igen sok értékes jellemvonását, aki igazán élvezetes, derűs órákat akar magának szerezni, vegye meg és olvassa el **Böszörményi Jenő: „Verőfényes úton”** című tartalmas, esinős kiállítású kötetét. Megrendelhető egy levelezőlapon a kiadónál: **Soli Deo Gloria** szövetség, Budapest, IX. Kálvin-tér 7., 11., 15. Ára 250 P. Porto 30 fillér.

**MAGYAR LESZÁMITOLÓ-
ÉS PÉNZVÁLTÓ-BANK**

DEBRECENI FIÓKJA

(Alapított az 1829-ik évben.)

Telefonok:

Bankosztály: 35 és 9-41

Áruosztály: 11-66 és 11-67

Debrecen, Piac-utca 26-28.

(Városi bérpalota)

Schuller Sámuel

szobafestő, mázoló és tapétázó mester
Debrecen, Simonffy u. 25. Telefon 806.

Templomfestést vállal.

Költségvetés díjtalan.

Szép és jó munkáért ezüst éremmel kitüntetve.

A szakértő biztonságával vásárolhat mindenki

Kardos László

vászon-, fehérneműek és kelengye üzletében
Debrecen, Kossuth-u. 9. Alapítva 1831. évben.

Legnagyobb vászonüzlet!

Jó minőség! Szabott árak! Nagy választék!

SZÁNTÓ JÓZSEF

papi-, úri- és egyenruhakészítő szabó-cég

Hódmezővásárhely, Fő-tér (saját ház).

Számos elismerőlevél művészi, jó munkáért.
Éremkitüntetések különböző kiállításokról.

Legcél szerűbb ajándék lelkész urak részére **a palást.**

FREE MAGYAR REFORMED CHURCH
REV. GEO. E. BORSY-KEREKES
709 MULBERRY ST.

1926 szept. 20.
AMERIKA.

Szántó József úrnak Hódmezővásárhely, Hungary.

Igen tisztelt Uram!

Július hónap végén vettem ugyan szives választát, de nyári nagy elfoglaltságom miatt egészen megfeledeztem az ügyről, holott a papi felszerelésre bizony sürgős szükségem van.

Új templomot építettek és pedig Amerikában az első olyan magyar református templomot, mely az utolsó szögig magyar pénzen és magyar munkával épül. Ennek felszentelése október 31-én lesz nagy ünnepség keretében s szeretném azt külsőségekben is ékessé tenni, mindenek fölött egy szép ornatussal, melyet ezennel megrendelek önénél. Figyelmébe ajánlom, hogy nálam a szentelés napján igen sok pap fordul meg s kifogástalan szép munkája önnek is érdeke.

Szükségem van palástra, tógára, süvegre, övre és egy pantallóra, a tógához, szóval a teljes felszerelésre.

Külön kikötésem, hogy a tóga és a pantalló is a legkönnyebb anyagból készüljön. Itt minden templom fűtve van s nehéz ruha kibírhatalan volna. Itt mellékelem a méreteket.

E levéllel egyidejűleg postára tettem 30 dollár előleget. Mindenképen szeretném, ha tökéletesen meglehetnék elégedve munkájával, jó nevét öregbíthetném.

Nekünk itt a magyar papi ruha nemcsak egy ruhát jelent, hanem egy darabot Magyarországból.

Jölessen olvasnom, hogy Baltazár püspök úr s nt. Baja Mihály számára készült anyagot szánta nekem is. Mindkettőjükhez kellemes emlékek fűznek. A püspök úrnak egyidőben magántitkára voltam. Nt. Bajának pedig utódja vagyok Mekeesporton.

Kérem minden lehető elkövetni arra, hogy a ruha október 30-ra itt legyen. Ez Önnek is érdeke, nekem pedig a későbbi érkezés 50% veszteséget jelent.

Abban a biztos tudatban, hogy kívánalmainknak pontosan eleget tesz, vagyok teljes tisztelettel

BORSI-KEREKES GYÖRGY.
református lelkész.

Lelkész és Tanító urak!

Tekintettel a mai nehéz anyagi viszonyokra,
az eddigi 6 havi hitel helyett

12 havi részletfizetés mellett
készíttek

papi és polgári öltönyöket, palástokat,
női szabóságomban kosztümöket, felöltöket és
mindennemű nőiruhákat a legizlésebb kivitelben,
jutányos árak mellett.

TEGDES JÁNOS

női és férfiszabó Debrecen, Péterfia-u. 42. sz.

Debreczeni István
órásmeister
Debrecen, Péterfia-u. 8.

Speciális órák javítása
Mindennemű órák raktára.

Az 1926. évi debreceni iparkiadást díszoklevéllel, a budapesti és székesfehérvári orsz. kiállításon aranyéremmel kitüntetve.

SZLEZÁK LÁSZLÓ
harang-ércöntőde, harangfelszerelés és haranglábgár
BUDAPEST, VI, FRANGEPÁN-UTCA 77. SZ.
[Saját házában]. A nyugati pályaudvartól induló BUR vasúti „ÓR-
HAZ” megállóhely A) B) C) J) kocsikkal. Telefon: Lipót 812—53.

Az 1900. évi párisi világ, 1921. és 1923. évi vasipari kiállításon aranyéremmel, az 1925. és 1926. évi kézműipari tárlaton a m. kir. kormány által díszoklevéllel, az 1927. évi budapesti, székesfehérvári és szentesi kiállításokon a nagy aranyéremmel kitüntetve. — Számos egyházi elismerőlevél.

SESZTINA LAJOS
vasnagykereskedése

Debrecen.

Alapította 1819-ben Sesztina János.

✱

Kitűnő tűtöképességű magyar „Perpetuum“-kályhák.

Magyar gyártmányú zománc-edények,
zsír-bödönök, disznóölő-kések, husvágó-gépek.

Telefon 6. és 15—48.

„Méliusz”

könyv-, zenemű-, papir- és írószerkereskedés
DEBRECEN, FERENC JÓZSEF-ÚT 26.
Telefon: 2-70.

**Református ifjúság
konfirmációi ajándékául**

kiválóan alkalmas

Dr. Erdős Károly: Az én vallásom

című izlées kiállítású könyvecskeje, mely tartalmánál és beosztásánál fogva legnagyobb öröme szolgál minden református ifjunak és felnőtt egyháztagnak.

E könyvecske kemény, aranyozott felírással ellátott kötésben **56 filléres** áron kerül forgalomba, hogy mindenki részére megvásárolható legyen.

Tartalomjegyzéke:

A konfirmált református egyháztagnak imádsága. Fohászok: A hét minden napjára reggeli és estéli imák. Templomba menetelkor és kijövetkor. Úrvacsora vételekor. Adventkor, Karácsonykor, Virágvasárnap, Nagypénteken, Húsvétkor, Áldozócsütörtökön. Pünköstkör, Reformáció emléknapiján, Újévkor, Ó-év utolsó napján, Úri imádság, Apostoli hitvallás, Tíz parancsolat. A szentírásból. Mi a reformáció? Református hit és jellem. A kálvini reformáció hatása hazánkra. Református egyházunk mai helyzete...

Dr. Erdős Károly egy igen értékes és közhasznú kis könyvecsket adott ki „AZ ÉN VALLÁSOM” cím alatt. Elsősorban a konfirmált ifjaknak, de általában minden felnőtt egyháztagnak a legmelegebben ajánlom „Dr. RÉVÉSZ KÁLMÁN püspök 335—1922. sz. körleveléből”:

„Tanulhatunk belőle mindnyájan. Minden sora gondos kidolgozásra vall.” DUNÁNTULI PROTESTÁNS LAP.

Tartalma igazán nagyon gazdag. Röviden azt kell mondanunk, hogy: valóságos encyclopaediája mindazon tudnivalóknak, amelyeknek állandóan ott kell lenniök a református ember tudatának előterében „KÁLVINISTA SZEMLE”.

Komoly, nyugodt hangú kis kalauz, amely református felekezeti felfogásunkat a szélesebb körű közönség szellemi névjárához alkalmazkodóan, közérthetően, megbízhatóan tolmácsolja „SÁRÓSPATAKI REFORMÁTUS LAPOK”.

Dr. Erdős Károly: Fohászok „Az én vallásom” című könyvből. Ára füzve 12—fillér.

Debrecen város és a Tiszántúli ref. egyházker. könyvnyomda-vállalata.